

Иван Вазов

Сусана

Месечинке, дружке злата
на любовните мечти,
като грейш от небесата,
видиш ли Сусана ти?

Що тя чини? Що се бави
у дома си в този час?
или негли тя забрави,
че я чакам тука аз?

Що я тамо, ах, възпира,
та се тука не яви?
Дали сгода не намира,
или сън я улови?

Щеш ли, месец тихозрачен,
ти посредник да си нам?
да й кажеш с някой начин:
„Бързай, той те чака там!“

И когато разумее
твойте тайни хорати,
ще ти клюмне, кат се смее,
и насам ще полети.

Ти тогава, луно злата,
много сладостно сияй,
и там горе в небесата
спри ходът си и потрай,

та да гледаш как упити
от любов ще сме тогас,
и били ли са честити
други либета, кат нас.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4593>]